

การวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องละครชุด Desperate Housewives The Narrative Structure of The Series: Desperate Housewives

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จิรเมน สังข์ชัย
- สาขาวิชานวัตกรรมสื่อสารมวลชน
- คณะนิเทศศาสตร์
- มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
- Assistant Professor Jiramon Sangchai
- Department of Innovative Communication
- School of Communication Arts
- University of the Thai Chamber of Commerce
- E-mail: koojune007@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยศึกษาข้อมูลจากการวิเคราะห์เนื้อหาละครชุด Desperate Housewives ที่ออกอากาศระหว่างปี พ.ศ. 2547-2555 ผลการวิจัย พบว่า การวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องละครชุด Desperate Housewives มีโครงสร้างการเล่าเรื่องสองแบบ ได้แก่ แบบที่ 1 แบ่งเป็น 4 ช่วงจังหวะ คือ ช่วงจังหวะที่ 1 ภาวะการณีสงบสุข ช่วงจังหวะที่ 2 ภาวะการณ่วิกฤติหรือปัญหา ช่วงจังหวะที่ 3 ภาวะการณีกังไ้ไขปัญหา ช่วงจังหวะที่ 4 ภาวะการณีกลับสู่ภาวะสงบสุขใหม่อีกครั้ง และโครงสร้างการเล่าเรื่องแบบที่ 2 แบ่งเป็น 5 ช่วงจังหวะ คือ ช่วงจังหวะที่ 1 ภาวะการณีสงบสุข ช่วงจังหวะที่ 2 ภาวะการณ่วิกฤติหรือปัญหา ช่วงจังหวะที่ 3 ภาวะการณีกังไ้ไขปัญหา ช่วงจังหวะที่ 4 ภาวะการณีกลับสู่ภาวะสงบสุขใหม่อีกครั้ง ช่วงจังหวะที่ 5 ปมปัญหาที่รอการคลี่คลาย เป็นการทิ้งท้ายปมปัญหาที่รอการเปิดเผย การแก้ไข หรือทิ้งข้อสงสัยให้ผู้ชมได้ติดตามในตอนต่อไป

คำสำคัญ: การวิเคราะห์โครงสร้าง ละครชุด ละครชุด Desperate Housewives (แม่บ้านหัวใจเปลี่ยว)

Abstract

This study employs a qualitative approach to analyze the content of all seasons of *Desperate Housewives* that were aired from 2004 until 2012. Results of this study suggest that the narrative structure of the series of *Desperate Housewives* can be divided into two categories. The first category has four levels: Equilibrium, Disruption, Equalizing, and New Equilibrium, respectively. Meanwhile, the second category has five levels: Equilibrium, Disruption, Equalizing, New Equilibrium, and a New Conflict, which is left unanswered and may need to be revealed, resolved, or left for the audiences to ponder the outcome, hopefully to be revealed in the next episode.

Keywords: Narrative Structure, Series, *Desperate Housewives*

บทนำ

ละครชุด¹ “*แม่บ้านหัวใจเปลี่ยว*” (*Desperate Housewives*) เป็นละครที่ได้รับความนิยมในประเทศไทยสหรัฐอเมริกา เริ่มออกอากาศครั้งแรกในวันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2547 ทางสถานีโทรทัศน์ ABC (The American Broadcasting Company) ออกอากาศตอนสุดท้ายในวันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2555 “*แม่บ้านหัวใจเปลี่ยว*” (*Desperate Housewives*) มีรูปแบบการนำเสนอแบบละครชุด (Series) ที่มีความยาวตอนละ 45 นาที ออกอากาศ 8 ปี รวมทั้งสิ้น จำนวน 181 ตอน ละครชุด “*แม่บ้านหัวใจเปลี่ยว*” (*Desperate Housewives*) เป็นละครแนว Comedy-Drama Mystery สร้างสรรค์ขึ้นโดย Marc Cherry อำนวยการผลิตโดย ABC Studio และ Cherry Production ละครชุดนี้เป็นเรื่องราวของแม่บ้านหญิงกลุ่มหนึ่งซึ่งมีบ้านพักอาศัยอยู่ในละแวก

เดียวกัน โดยเนื้อหาในปีที่ 1 นั้น เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการคลี่คลายปมปริศนาการฆ่าตัวตายของตัวละครเอกในเรื่อง ละครชุดนี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงการทำงานของผู้หญิงในสังคมอเมริกัน รูปแบบการเป็นแม่บ้านการดูแลครอบครัวที่แตกต่างกัน ละครชุดนี้ได้รับการตอบรับที่ดีจากทั้งผู้ชมและนักวิจารณ์ รวมถึงได้รับทั้งรางวัล Emmy, Golden Globe และ Screen Actors Guild award หลายครั้ง นอกจากนี้ ละครชุดนี้ยังได้รับความนิยมจากผู้ชมเป็นจำนวนมาก จากตอนที่ออกอากาศครั้งแรก มีผู้ชมถึง 21.6 ล้านคน และในปี 2007 มีผู้ชมทั่วโลกให้ความนิยมในการรับชม ละครชุดนี้มากถึง 120 ล้านคน ใน 20 ประเทศทั่วโลก ในปี 2010 มีผู้ชมมากถึง 68 ประเทศทั่วโลกได้ชมละครชุดนี้ ซึ่งการออกอากาศละครชุดของสหรัฐอเมริกาที่มีความแตกต่างจากของประเทศไทย กล่าวคือ ละครชุดของสหรัฐอเมริกานั้น จะออกอากาศเป็นช่วงฤดูกาล(Season) ละคร 1

¹ ละครชุด แปลจากภาษาอังกฤษ ว่า Series ซึ่งเป็นละครที่ความยาวประมาณ 30-60 นาที ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ จนกว่าจะหมด Season ซึ่งผู้แสดงหลักจะเป็นชุดเดียวกัน และมีการเพิ่มตัวละครในลักษณะดารารับเชิญเข้ามาทำให้เกิดเหตุการณ์น่าติดตาม

ฤดูกาลอาจจะมีควมยาวตั้งแต่ประมาณ 12-30 ตอน และเมื่อออกอากาศครบทั้งสิ้นแล้วก็จะจบชุด จากนั้นในปีถัดไปในช่วงเวลาเดิมหรือใกล้เคียงกับเวลาเดิมก็จะกลับมาออกอากาศอีกครั้งเป็นฤดูกาลต่อไป โดยอาจจะมีการเพิ่มตัวละครใหม่เข้ามา สร้างปมปัญหาใหม่ให้ตัวละครได้แก้ไข ย้ายเมือง ย้ายบ้าน ฯลฯ โดยออกอากาศในลักษณะนี้นั้นกว่าจะเลิกผลิตละครชุดนั้น ซึ่งละครชุด “แม่บ้านหัวใจเปลี่ยว” (*Desperate Housewives*) นี้ได้รับความนิยมและออกอากาศยาวนานถึง 8 ฤดูกาล เนื้อหาของละครชุดนี้เกี่ยวกับแม่บ้านอเมริกัน 4 คน ได้แก่ ซูซาน (Susan) ลินเนตต์ (Lynnette) บริ (Bree) และ กาเบรียล (Gabrielle) ที่มีลักษณะนิสัยและบุคลิกที่แตกต่างกันเป็นตัวละครหลักในการดำเนินเรื่อง และยังมีตัวละครอื่นเพิ่มเข้ามาในแต่ละปี โดยในปีแรกจะเป็นเรื่องราวการฆ่าตัวตายอย่างมีปริศนาที่เกิดขึ้นกับตัวละครที่ชื่อ แมรีอลิซ และการค้นหาสาเหตุการเสียชีวิตของเธอไปพร้อมกับการดำเนินชีวิตของแม่บ้านสี่คนที่ต่างรูปแบบกัน ปีที่ 2 (*Season 2 Extra Juice Edition*) ได้มีการเพิ่มตัวละคร ครอบครัวคนผิวสีซึ่งย้ายเข้ามาอยู่ในหมู่บ้าน และเรื่องราวเกี่ยวกับความลับของครอบครัวนี้ ปีที่ 3 (*Season 3 Dirty Laundry Edition*) เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับชายหนุ่มมาดดีที่มีอดีตอันลึกลับ และการคลายปมปริศนาการฆาตกรรมในปีที่ 4 (*Season 4 Sizzling Secrets Edition*) เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับแคทเธอลิน อดีตสมาชิกในหมู่บ้านที่เคยอาศัยอยู่เมื่อ 12 ปีก่อนและย้ายออกไป เธอได้กลับมาอาศัยในหมู่บ้านแห่งนี้อีกครั้ง พร้อมกับสามีใหม่และลูกสาวซึ่งเป็นลูกติดของเธอเอง โดยเรื่องราวตอนท้ายเปิดเผยถึงอดีตที่เธอต้องย้ายออกจากบ้าน เพราะถูกสามีเก่าทำร้ายร่างกายจนปางตาย อีกทั้งที่จริงแล้วลูกสาวที่คิดว่าเป็นลูกของเธอ เป็นเพียงเด็กที่เก็บมาเลี้ยงเท่านั้น ปีที่ 5 (*Season 5 The Red*

Hot Edition) เหตุการณ์ในปีนี้อ่าผ่านเวลาจากท้ายปีที่ 4 ไปสู่เรื่องราว 5 ปีต่อจากนั้น ตัวละครต่างมีความเปลี่ยนแปลง กาเบรียลมีลูกกับคาลอสและทำให้รูปร่างของเธอเปลี่ยนแปลง บริเริ่มธุรกิจเกี่ยวกับอาหาร ซูซานหย่ากับไมค์เพราะคดีอุบัติเหตุ ฆบรณชน ปีที่ 6 (*Season 6 The All Mighty Edition*) คดีฆาตกรรมหญิงสาวหลายคนในหมู่บ้าน จนทำให้สมาชิกในหมู่บ้านหวาดกลัว สุดท้ายจึงจับตัวฆาตกรได้ โดยปมหลังสาเหตุที่เขาต้องฆาตกรรมหญิงสาวเพราะในอดีตมักถูกต่อว่า ดูถูก และรังแก โดยเฉพาะเรื่องที่เขาไม่มีความสามารถในการจีบผู้หญิง จึงกลายเป็นปมที่เขาชอบฆ่าผู้หญิงสวย ปีที่ 7 (*Season 7 The Wild, Wild Wisteria Edition*) เกิดคดีฆาตกรรมขึ้น โดยผู้สมรู้ร่วมคิด คือ บริ กาเบรียล ซูซาน และลินเนตต์ ซึ่งผู้ตายคือพ่อเลี้ยงของกาเบรียลที่เคยข่มขืนเธอในอดีต ทำให้กาเบรียลต้องหนีออกจากบ้านตอนวัยรุ่น แต่พ่อเลี้ยงของเธอก็ยังคงตามมาข่มขู่ จนเกิดการฆาตกรรมโดยไม่ตั้งใจ ปีที่ 8 (*Season 8 Final Kiss Goodbye Edition*) เรื่องราวที่เกี่ยวกับมิตรภาพของเพื่อนทั้งสี่คนที่ช่วยกันแก้ปัญหาคดีฆาตกรรมพ่อเลี้ยงของกาเบรียล คาลอสต้องติดคุกเพราะเป็นคนลงมือฆ่า เกิดการผัดใจ เกิดการเห็นแก่ตัว แต่สุดท้ายก็สามารถชนะคดีได้ หลังจากนั้นทุกตัวละครก็ย้ายออกจากหมู่บ้านเดินตามทิศทางของอาชีพและครอบครัวต่อไป

สถานที่ในละครชุดนี้เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่งบน วิสตีเรีย เลน (Wisteria Lane) ในเขตชานเมืองแฟร์วิว (Fairview) วิถีชีวิตของแม่บ้านอเมริกันทั้ง 4 คนที่เป็นตัวละครหลักในเรื่องนี้ สะท้อนรูปแบบวิถีการใช้ชีวิตของคนสังคมอเมริกัน ในลักษณะของครอบครัวแบบต่าง ๆ เทคนิคและวิธีการเล่าเรื่องของละครชุดนี้เป็นการนำเสนอให้ตัวละครเอกทั้ง 4 ของเรื่องมีบทบาทความสำคัญใน

เรื่องใกล้เคียงกันหรือเรียกได้ว่าเป็นตัวเอกของเรื่อง ทั้ง 4 คน โดยมีการกระจายความสำคัญของเรื่องในแต่ละตอนด้วยการให้ตัวละครทั้ง 4 ได้รับบทบาท มีภารกิจและมีอิทธิพลต่อเนื้อหาในแต่ละตอน ด้วยการเฉลยบทบาทละครให้แต่ละตัวละครมีความสำคัญต่อเรื่องในตอนนั้นใกล้เคียงกัน ทั้งนี้ตัวละครทั้ง 4 ต่างมีวิธีการแก้ไขปัญหาอุปสรรค ข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นในเรื่องในรูปแบบของแต่ละคนซึ่งแตกต่างกันแม้จะอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน ความน่าสนใจของละครเรื่องนี้ คือ การวางโครงเรื่อง การเล่าเรื่อง และการสร้างตัวละคร ที่สามารถจะเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นในเรื่องได้อย่างต่อเนื่องหลายปี โดยการสร้างให้มีเหตุการณ์ใหม่เกิดขึ้นในเรื่องได้อยู่เสมอ และคาดไม่ถึง อีกทั้งมีการซ่อนปมปัญหาไว้ให้คนดูขบคิดในช่วงแรก หลอกล่อให้คนดูเข้าใจผิด และเฉลยในตอนท้ายของเรื่อง

การศึกษาค้างนี้จึงมุ่งไปที่การวิเคราะห์เรื่องเล่า (Narrative Analysis) โครงสร้างการเล่าเรื่อง ด้วยการศึกษาวิเคราะห์ละครชุดที่ประสบความสำเร็จจากต่างประเทศเรื่อง “แม่บ้านหัวใจเปลี่ยว” (*Desperate Housewives*)

ทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์การเล่าเรื่องละครชุด “*Desperate Housewives*” ครั้งนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาโดยแนวทางการวิเคราะห์เรื่องเล่า (Narrative Analysis) ใช้แนวคิดทฤษฎีดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีการละคร

อริสโตเติล (Aristotle) กล่าวถึงองค์ประกอบของบทละครไว้ในหนังสือ *Poetics* ซึ่งถือว่าเป็นตำราเกี่ยวกับทฤษฎีการละครเล่มแรกของโลก

อริสโตเติลได้จำแนกและจัดลำดับความสำคัญขององค์ประกอบของบทละครไว้เป็น 6 ส่วนใหญ่ ๆ ได้แก่ โครงเรื่อง (Plot) ตัวละคร (Character) ความคิด (Thought) ภาษา (Diction) เพลง (Song) และภาพ (Spectacle) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ *โครงเรื่อง (Plot)* หมายถึง การลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครอย่างมีเหตุผล และมีจุดหมายปลายทาง การวางโครงเรื่อง คือ การวางแผนหรือการกำหนดเส้นทางการกระทำของตัวละคร ทำให้ผู้ชมเข้าใจได้ว่ามีอะไรเกิดขึ้นในละครเรื่องนั้น *ตัวละคร (Character)* คือ ผู้กระทำและผู้ที่ได้รับผลจากการกระทำในบทละคร ส่วนการสร้างลักษณะนิสัยของตัวละคร (Characterization) คือ การวางลักษณะนิสัยตัวละคร รวมถึงพัฒนาการของนิสัยตัวละคร *ความคิด หรือ แก่นเรื่อง (Thought)* เป็นพรรณษาหรือปรัชญาที่ผู้เขียนต้องการสื่อไปยังผู้ชม โดยถ่ายทอดผ่านทาง โครงเรื่อง ตัวละคร คำพูด สถานที่ และการกระทำของตัวละคร *การใช้ภาษา (Diction)* หรือ *บทสนทนา (Dialogue)* หมายถึง ศิลปะของการถ่ายทอดเรื่องราว ความคิด ของผู้เขียนบทออกมาทางคำพูดของตัวละครหรือบทสนทนา *เพลง (Song)* บทเพลงที่ดีจะต้องเป็นส่วนหนึ่งของบทละคร เช่นเดียวกับกับบทสนทนา และ *ภาพ (Spectacle)* สิ่งที่ปรากฏแก่สายตาผู้ชม เช่น ฉาก เครื่องแต่งกาย บทบาทการแสดงของตัวละคร สีหน้า ท่าทาง กิริยาอาการ และจังหวะการเคลื่อนไหวของตัวละคร

2. ทฤษฎีเรื่องเล่า (Narrative Theory)

จากแนวคิดเรื่อง Sequence ของ Todorov ละครชุด “แม่บ้านหัวใจเปลี่ยว” (*Desperate Housewives*) มีลักษณะที่จบในตอน ช่วงท้ายของตอนเดิมก็ยังคงมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องไปกับตอนต่อไปด้วย ผู้วิจัยจึงเลือกใช้การวิเคราะห์โครงสร้าง

การเล่าเรื่อง โดยใช้แนวคิดเรื่อง Sequence ของ Todorov เพื่ออธิบายถึงปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในการเล่าเรื่องของละครชุดเรื่องนี้

(1) ช่วงจังหวะที่ 1 ภาวะการณ์สงบสุข (Equilibrium) เปิดตัวของเรื่อง หรือตอนต้นของ แต่ละตอน เป็นสภาวะการณ์ปกติของชุมชนย่าน วิสทีเรียนเลน ก่อนจะเข้าสู่ช่วงที่ 2

(2) ช่วงจังหวะที่ 2 ภาวะการณ์วิกฤติหรือปัญหา (Disruption) เกิดปัญหาที่ตัวละครต้องเผชิญ อาจจะเป็นตัวละครตัวใดตัวหนึ่งในเรื่องหรือเปิดปัญหาของ ตัวละครทั้ง 4 ที่จะต้องเผชิญ

(3) ช่วงจังหวะที่ 3 ภาวะการณ์แก้ไขปัญหา (Equalizing) ตัวละครพยายามหาทางแก้ปัญหาด้วย วิธีต่าง ๆ เพื่อให้กลับเข้าสู่สภาวะปกติ

(4) ช่วงจังหวะที่ 4 ภาวะการณ์กลับสู่ภาวะ สงบสุขใหม่อีกครั้ง (New Equilibrium) เป็นช่วงที่ ปัญหาต่าง ๆ ทั้งหมดได้คลี่คลาย ตัวละครหรือชุมชน ก็กลับเข้าสู่วงจรของช่วงเวลา ที่ 1 (กาญจนา แก้วเทพ, 2553: 295-296)

การใช้แนวคิด เรื่อง Sequence นั้น ผู้วิจัยจะ

นำมาวิเคราะห์ละครชุดในแต่ละตอน (Episode) ในการหาลักษณะโครงสร้างที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ ของละคร ชุดนี้ โดยศึกษาตัวเรื่องตั้งแต่ตอนแรกจนถึงตอน สุดท้ายเพื่อหาพัฒนาการของตัวเรื่อง (Story Development) ด้วย

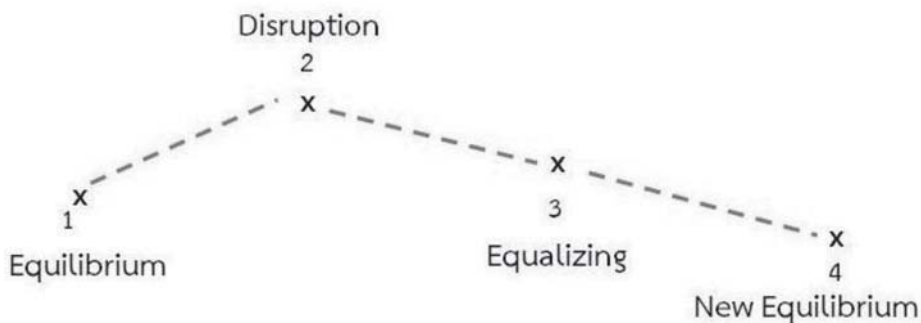
วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาโครงสร้างการเล่าเรื่องของละครชุด “แม่บ้านหัวใจเปลี่ยว” (Desperate Housewives)

นิยามศัพท์

ภาวะการณ์สงบสุข (Equilibrium) หมายถึง ตอนเปิดเรื่องของแต่ละตอน เป็นสภาวะปกติของ ชุมชนวิสทีเรียนเลน โดยเหตุการณ์ในช่วงนี้จะเป็น การปูพื้นให้เห็นถึงสถานการณ์ทั่วไป ก่อนที่จะเกิด เรื่องซึ่งจะเป็นวิกฤติหรือปัญหาในแต่ละตอน

ภาวะการณ์วิกฤติหรือปัญหา (Disruption) หมายถึง การเกิดปัญหาที่ตัวละครต้องเผชิญ อาจจะเป็นตัวละครตัวใดตัวหนึ่งในเรื่องหรือเปิดปัญหาของ ตัวละครทั้ง 4 ที่จะต้องเผชิญในแต่ละตอน ภาวะ วิกฤตินั้นจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหของตัวละคร

ภาพที่ 1 แนวคิด Sequence ของ Todorov

ภาวะการณ้แก้ไขปัญหา (Equalizing) หมายถึง ช่วงเวลาที่ตัวละครพยายามหาทางแก้ปัญหาด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อให้กลับเข้าสู่ภาวะปกติ โดยตัวละครแต่ละตัวจะมีวิธีการหาทางออกจากปัญหาแตกต่างกันหรือเหมือนกัน

ภาวะการณ้กลับสู่ภาวะสงบสุขใหม่อีกครั้ง (New Equilibrium) หมายถึง ช่วงที่ปัญหาต่าง ๆ ทั้งหมดได้คลี่คลาย เป็นช่วงจบของแต่ละตอน ตัวละครหรือชุมชนวิสที่เรียนเลนจะเข้าสู่ภาวะปกติ จะกลับเข้าสู่วงจรของช่วงเวลาที 1 หรือยังคงทิ้งปมปัญหาไว้สำหรับตอนต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาจากฤดูกาลที่ 1 (Season 1) ซึ่งเป็นฤดูกาลแรกของเรื่องที่ได้รับคามนิยมมากที่สุดจากทั้งหมด 8 ฤดูกาล โดยในฤดูกาลนี้มีละครที่ออกอากาศทั้งสิ้น 23 ตอน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องของละครชุด “แม่บ้านหัวใจเปลี่ยว” (Desperate Housewives) จากเนื้อหาละครที่ออกอากาศในปีที่ 1 (Season 1) จำนวนทั้งสิ้น 23 ตอนโดยแยกวิเคราะห์แต่ละตอนเพื่อให้เห็นโครงสร้างของการเล่าเรื่องที่ชัดเจน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ละครชุด Desperate Housewives ที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ จำนวน 8 ปี ที่ออกอากาศ จำนวน 181 ตอน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ละครชุด Desperate Housewives ที่ออกอากาศในปีที่ 1 จำนวน 23 ตอน

เครื่องมือและวิธีการเก็บข้อมูล

การวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่อง ผู้วิจัยแยกวิเคราะห์เป็นตอน (Episode) โดยแบ่งเป็นการสุ่มแบบเจาะจง ปีที่ 1 (Season 1) ทั้งสิ้น 23 ตอน

วิธีการเก็บข้อมูล

ศึกษาจากข้อมูลเอกสาร แผ่นดิสก์อเนกประสงค์ (DVD) เว็บไซต์ และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง นำมาวิเคราะห์โดยใช้ทฤษฎีและเกณฑ์ในการวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา โดยมีการสร้างหน่วยในการวิเคราะห์จากทฤษฎีแนวคิดที่ศึกษาเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น

ผลการวิจัย

1. โครงสร้างการเล่าเรื่องของละครชุด Desperate Housewives

จากการศึกษาโครงสร้างการเล่าเรื่องของละครชุด Desperate Housewives ในปีที่ 1 (Season 1) พบว่ามีโครงสร้างการเล่าเรื่อง 2 แบบ ได้แก่

โครงสร้างแบบที่ 1

ช่วงจังหวะที่ 1 ภาวะการณ้สงบสุข (Equilibrium) เปิดตัวของเรื่อง หรือตอนต้นของแต่ละตอน เป็นสภาวะการณ้ปกติของชุมชนวิสที่เรียนเลน เปิดให้เห็นวิถีชีวิตปกติของตัวละครก่อนจะเข้าสู่ช่วงที่ 2

ช่วงจังหวะที่ 2 ภาวะการณ์วิกฤติหรือปัญหา (Disruption)

การเกิดปัญหาที่ตัวละครต้องเผชิญ อาจจะเป็นตัวละครตัวใดตัวหนึ่งในเรื่องหรือเปิดปัญหาของตัวละครทั้ง 4 ที่จะต้องเผชิญ

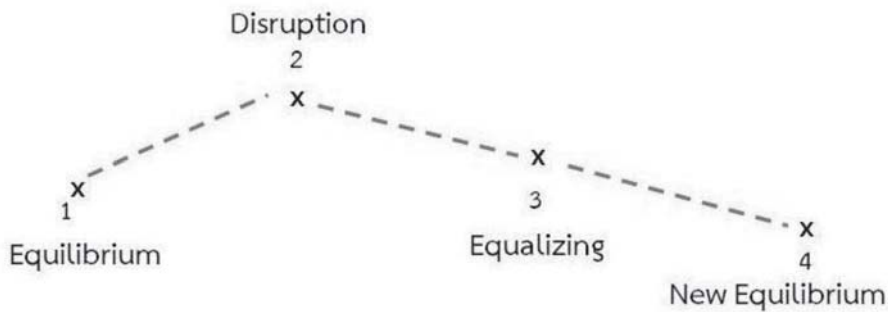
ช่วงจังหวะที่ 3 ภาวะการณ์แก้ไขปัญหา (Equalizing)

ตัวละครพยายามหาทางแก้ปัญหาด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อให้กลับเข้าสู่สภาวะปกติ

ช่วงจังหวะที่ 4 ภาวะการณ์กลับสู่ภาวะสงบสุขใหม่อีกครั้ง (New Equilibrium)

เป็นช่วงที่ปัญหาทั้งหมดได้คลี่คลาย ตัวละครหรือชุมชนก็จะกลับเข้าสู่วงจรของช่วงจังหวะที่ 1

ผู้วิจัยพบโครงสร้างแบบนี้ในการวิเคราะห์โครงสร้างละครชุด Desperate Housewives ในปี ที่ 1 ทั้งหมด 6 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 7 Anything You Can Do ตอนที่ 17 There Won't Be Trumpets ตอนที่ 18 Children Will Listen ตอนที่ 19 Live Alone and Like It ตอนที่ 21 Sunday in the Park with George และตอนที่ 23 One Wonderful Day

ภาพที่ 2 แสดงโครงสร้างการเล่าเรื่องแบบที่ 1

โครงสร้างแบบที่ 2

ช่วงจังหวะที่ 1 ภาวะการณ์สงบสุข (Equilibrium)
เปิดตัวของเรื่อง หรือตอนต้นของแต่ละตอน เป็นสภาวะการณ์ปกติของชุมชนวิสิตที่เรียนเล่น เปิดให้เห็นวิถีชีวิตปกติของตัวละครก่อนจะเข้าสู่ช่วงที่ 2

ช่วงจังหวะที่ 2 ภาวะการณ์วิกฤติหรือปัญหา (Disruption)

การเกิดปัญหาที่ตัวละครต้องเผชิญ อาจจะเป็นตัวละครตัวใดตัวหนึ่งในเรื่องหรือเปิดปัญหาของตัวละครทั้ง 4 ที่จะต้องเผชิญ

ช่วงจังหวะที่ 3 ภาวะการณ์แก้ไขปัญหา (Equalizing)

ตัวละครพยายามหาทางแก้ปัญหาด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อให้กลับเข้าสู่สภาวะปกติ

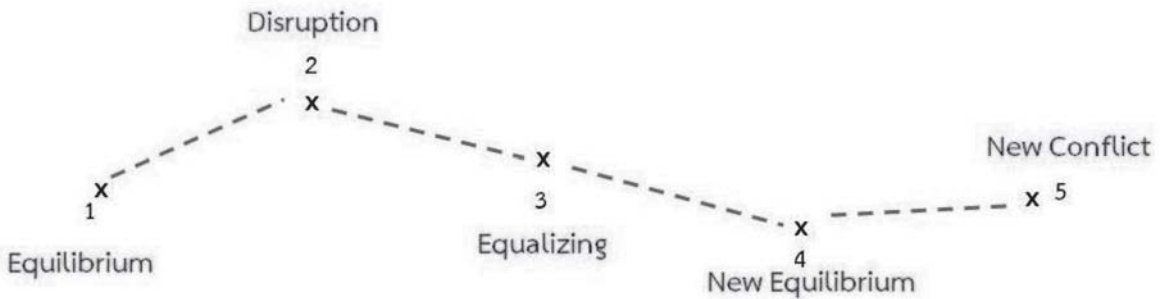
ช่วงจังหวะที่ 4 ภาวะการณ์กลับสู่ภาวะสงบสุขใหม่อีกครั้ง (New Equilibrium)

เป็นช่วงที่ปัญหาทั้งหมดได้คลี่คลายตัวละครหรือชุมชนจะกลับเข้าสู่วงจรของช่วงเวลาที่เป็นภาวะการณ์สงบสุข

ช่วงจังหวะที่ 5 ปมปัญหาที่รอกการคลี่คลาย (New Conflict)

ช่วงทิ้งท้าย ภาพสุดท้ายก่อนจบละครชุดในแต่ละตอน เป็นการทิ้งท้ายปมปัญหาที่รอกการเปิดเผย การแก้ไข หรือ ทิ้งข้อสงสัยให้ผู้ชมได้ติดตามในตอนต่อไป ซึ่งการทิ้งท้ายแบบนี้จะเป็นจุดกระตุ้นความสนใจของผู้ชมที่จะค้นหาคำตอบหรือปริศนาเรื่องราวต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในตอนต่อไป พบโครงสร้างแบบนี้ได้มากกว่า โครงสร้างแบบที่ 1 จะมีตัดจบที่ตรงช่วงจังหวะที่ 4 ภาวะการณ์กลับสู่ภาวะสงบสุขใหม่อีกครั้ง (New Equilibrium) ที่เป็นภาวะการณ์ของความสงบสุข ไม่มีประเด็นใหม่ หรือเรื่องราวพลิกกลับให้ค้นหา หรือนำติดตาม

ผู้วิจัยพบโครงสร้างแบบที่ 2 นี้ในการวิเคราะห์โครงสร้างละครชุด Desperate Housewives ในปีที่ 1 ทั้งหมด 17 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 Pilot ตอนที่ 2 Ah, But Underneath ตอนที่ 3 Pretty Little Picture ตอนที่ 4 Who's That Woman? ตอนที่ 5 Come in, Stranger ตอนที่ 6 Running to Stand Still ตอนที่ 8 Guilty ตอนที่ 9 Suspicious Minds ตอนที่ 10 Come Back to Me ตอนที่ 11 Move On ตอนที่ 12 Every Day a Little Death ตอนที่ 13 Your Fault ตอนที่ 14 Love Is in the Air ตอนที่ 15 Impossible ตอนที่ 16 The Ladies Who Lunch ตอนที่ 20 Fear No More และตอนที่ 22 Goodbye for Now

ภาพที่ 3 แสดงโครงสร้างการเล่าเรื่องแบบที่ 2

สรุปและอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องของละครชุด Desperate Housewives พบว่า การเล่าเรื่องของละครชุดนี้ มีโครงสร้างการเล่าเรื่องสองแบบดังที่ได้เสนอไว้ในการสรุปผลการวิจัยแล้วนั้น

โครงสร้างการเล่าเรื่องของละครชุด Desperate Housewives ที่ผู้วิจัยได้ค้นพบจากการศึกษา พบว่า ช่วงจังหวะที่ 1 หรือตอนต้นของแต่ละตอนใช้วิธี

การเล่าเรื่องผ่านมุมมองของตัวเอกของเรื่องที่เราเอง โดยเรื่องนี้ ได้ให้ตัวละคร “แมรี อลิซ ยัง” ซึ่งเป็นตัวละครที่ฆ่าตัวตายตั้งแต่เปิดเรื่องเป็นผู้ให้เสียงบรรยาย เล่าเรื่อง ของละครชุดนี้ตั้งแต่ตอนที่ 1 จนถึงตอนสุดท้ายของละครชุดนี้ในปีที่ 8 ของการออกอากาศ ตัวละคร แมรี อลิซ ยัง นับว่าเป็นตัวละครเอกของเรื่องอีกตัวหนึ่ง โดยได้ปูเรื่องไว้ตั้งแต่ตอนแรกแล้วว่า แมรี อลิซ ยัง สนับสนุนกับตัวละครเอกทั้ง 4 คนของเรื่อง ได้แก่ ชูซาน ลินเนตต์ บริ และ

กาเบรียล โดย แมรี อลิซ ยัง เป็นตัวละครเพื่อนบ้านที่มีการตายเป็นปริศนาในปีที่ 1 ของการออกอากาศ จนกระทั่งคลี่คลายปมการเสียชีวิตของเธอในตอนท้ายของปีที่ 1

นอกจากนี้ การเปิดเรื่องด้วยการสร้างความน่าตกใจให้กับผู้ชมด้วยเหตุการณ์เสียชีวิตของตัวละครในเรื่องซึ่งผู้ชมยังไม่รู้ที่มาที่ไปของตัวละครนี้เลย แต่ก็ทำให้เกิดความน่าสนใจจะติดตามเรื่องต่อไปถึงสาเหตุของการเสียชีวิต

การเปิดเรื่องในตอนที่ 1 ในการร่วมไว้อาลัยให้กับการเสียชีวิตของ แมรี อลิซ ยัง ซึ่งเป็นเพื่อนบ้านของตัวละครเอกทั้ง 4 คน และยังถือว่าเธอเป็นตัวละครหลักสำคัญของเรื่องอีกด้วย การเปิดตัวตัวละครสำคัญทั้งสี่คน อันได้แก่ ซูซาน ลินเนตต์ บริ และกาเบรียลนั้น เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงบุคลิกลักษณะนิสัย การใช้ชีวิตของตัวละครแต่ละคน ผ่านเมนูอาหารที่แต่ละคนเลือกนำมาร่วมงาน โดยที่ซูซานซึ่งไม่มีฝีมือในการทำอาหารเลือกทำพาสต้าอบชีสซึ่งเป็นเมนูง่าย ๆ แต่เธอยังทำอาหารจานนี้ใหม่ สะท้อนให้เห็นถึงสภาพชีวิตของเธอที่ไม่ค่อยมีพิธีรีตองอะไรมากนัก และยังคงทำอะไรผิดพลาดได้อยู่เสมอ ลินเนตต์เป็นแม่บ้านที่มีลูกเล็กหลายคน เธอจึงเลือกเมนูอาหารไก่ทอดจากร้านอาหารฟาสต์ฟู้ดซึ่งสะดวกสำหรับเธอ ด้วยเวลาของเธอที่มีจำกัดไม่สามารถประกอบอาหารเองได้ บริ แม่บ้านสมบูรณ์แบบสะท้อนภาพความเป็นแม่บ้านแม่เรือนของเธอ ด้วยการบรรจุอบขนมสุดฝีมือเพื่อนำไปร่วมในงานและยังเตรียมขนมอีกชุดหนึ่งสำหรับเจ้าภาพในงาน เพราะห่วงที่เธอไม่มีภรรยาที่จะทำขนมให้ทานอีกต่อไปแล้ว ส่วนกาเบรียลเลือกอาหารสไตล์ละตินเผ็ดร้อนตามสัญชาติของเธอ สะท้อนการใช้ชีวิตของเธอที่ไม่ต่างอะไรกับอาหารรสเผ็ด ซาบซ่า และมีสีสันฉูดฉาด

การเลือกเมนูอาหารแต่ละอย่างล้วนเป็นตัวแทนของบุคลิกลักษณะ รวมถึงสัญญาณในการใช้ชีวิตของตัวละครแต่ละตัวในเรื่องนี้ผ่านอาหารที่แต่ละคนเลือก

การเปิดเรื่องในช่วงที่ 1 ของละครชุดนี้มีการเชื่อมโยงแก่นของแต่ละตอนด้วยการใช้ภาพสัญลักษณ์ การตั้งชื่อตอนในแต่ละตอนมีผลต่อพฤติกรรมของตัวละครแต่ละตัวที่สะท้อนออกมาจากแก่นของแต่ละตอน นอกจากนั้น ยังอาจจะมีการเปรียบเทียบตัวละครแต่ละตัวที่มีต่อแก่นของเรื่องที่แตกต่างกันออกไปด้วย

ช่วงจังหวะที่ 2 ซึ่งเป็นช่วงที่เรียกว่า ภาวะการณวิฤทธิหรือปัญหา (Disruption) การเกิดปัญหาที่ตัวละครต้องเผชิญ อาจจะเป็นตัวละครตัวใดตัวหนึ่งในเรื่องหรือเปิดปัญหาของตัวละครทั้ง 4 ที่จะต้องเผชิญ โครงสร้างการเล่าเรื่องนั้นจะเป็นการเปิดปัญหาที่ตัวละครทั้ง 4 ต้องเผชิญ ซูซานต้องอยู่ในภาวะแม่เฒ่าเนื่องจากหย่าขาดจากสามี เธอกลายเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยวที่ต้องดูแลลูกสาววัยรุ่น ในขณะที่เธอก็กำลังมองหาใครสักคนมาเป็นคู่เดท ปัญหาของลินเนตต์คืออดีตนักโฆษณาที่ประสบความสำเร็จในอาชีพ แต่ต้องกลายมาเป็นแม่บ้านและเลี้ยงลูกวัยซนถึงสามคนในเวลาเดียวกัน โดยที่เธอโยหยาทที่จะกลับไปทำงานนอกบ้านแต่ก็ทำตามใจที่เธอต้องการไม่ได้ ปัญหาของบริที่ต้องปิดบังคนภายนอกว่าสถานะทางครอบครัวของเธอมั่นคงทั้ง ๆ ที่เธอกำลังถูกสามีฟ้องหย่า และปัญหาของกาเบรียลที่มีความสัมพันธ์กับเด็กหนุ่มนักเรียนมัธยมซึ่งเป็นคนดูแลสวนของเธอ โดยที่ต้องปิดบังความสัมพันธ์เชิงชู้สาวนี้ไม่ให้สามีนักธุรกิจที่เห็นเงินเป็นพระเจ้าของเธอรู้ โดยการเลือกเล่าปัญหาทีละคน การเปิดปมประเด็นปัญหา สาเหตุที่เกิดปัญหาขึ้นของตัวละคร จากนั้นตัวละครจะพบว่าวิถีชีวิตของตัวละครตัวนั้นกำลังเผชิญปัญหาที่จะต้อง

แก้ไขโดยแรงกดดัน หรือหากเป็นปัญหาที่ไม่แรงกดดันแต่ก็ปล่อยทิ้งไว้ไม่ได้จะต้องได้รับการแก้ไขในเวลาต่อมา การกระจายให้ตัวละครทุกตัวเผชิญปัญหา โดยเส้นทางของตัวละคร 4 คนอาจจะเกิดจากวิกฤติของแต่ละคนเท่ากับการเกิดวิกฤติ 4 เรื่อง หรืออาจจะเป็นวิกฤติร่วมกันของตัวละครก็ได้ ในแต่ละตอนที่ออกอากาศนั้นอาจจะมีวิกฤติของตัวละครมากกว่า 4 วิกฤติ รวมถึงวิกฤติของตัวละครร่วม เช่น สามีมองตัวละครเอก ทำให้เกิดผลกระทบกับตัวละครเอกเพิ่มได้อีก ช่วงนี้จะเป็นช่วงที่บรรดาปัญหาต่าง ๆ ถาโถมเข้ามาใส่ตัวละคร ยิ่งปัญหาหนักหรือวิกฤติหนักตัวละครก็ต้องหาวิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยมีอุปสรรคที่ทำให้ตัวละครไม่สามารถแก้ปัญหาที่นั้น ลุล่วงไปได้โดยเร็ว

ช่วงจังหวะที่ 3 เป็นช่วงที่เรียกว่า ภาวะการแก้ไขปัญหา (Equalizing) เป็นช่วงเวลาที่ตัวละครจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับปัญหาโดยหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งปัญหานั้นอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อตัวละครเองเพียงคนเดียว หรือ ส่งผลกระทบต่อครอบครัวตัวละครอื่น ๆ หรือส่งผลกระทบต่อชุมชนวิเศษที่เรียกเล่นที่ตัวละครอาศัยอยู่ ตัวละครเอกที่ประสบปัญหาต่างพยายามหาทางที่จะแก้ไขปัญหาด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อให้ตัวละคร ครอบครัว หรือชุมชนกลับมาสู่ภาวะปกติสุข โดยปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขนั้น จะมีการเล่าเรื่องของตัวละครแต่ละเรื่องคู่ขนานกันไป หรือหากปัญหานั้นเป็นวิกฤติร่วมกัน ตัวละครจะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาด้วยกันจนกระทั่งสามารถผ่านพ้นช่วงนี้ไปได้

ช่วงจังหวะที่ 4 ภาวะการณกลับสู่ภาวะสงบสุขใหม่อีกครั้ง (New Equilibrium) เป็นช่วงจังหวะที่ปัญหาทั้งหมดได้คลี่คลายด้วยวิธีการแก้ปัญหาของตัวละคร โดยที่ปัญหาอาจจะคลี่คลายทีละเรื่องของ

ตัวละครแต่ละตัว หรือ ปัญหาทั้งหมดอาจจะคลี่คลายด้วยการจบปัญหาทั้งหมดในเหตุการณ์เดียวกันก็ได้ เมื่อปัญหาทั้งหมดได้คลี่คลายแล้วตัวละครเอกในละครชุดนี้ก็จะกลับเข้าสู่ภาวะปกติสุข ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดผลกระทบกับตัวละครอื่นในเรื่องด้วย การคลี่คลายปมนั้นมีได้หลายรูปแบบ เช่น การปรับความเข้าใจกันของตัวละคร การขอโทษ การให้อภัย การตัดสินใจเปลี่ยนแปลง การค้นพบหลักฐานสำคัญ การค้นหาคำตอบ การสารภาพความจริง การค้นพบความจริง ความสำเร็จตามแผน และการยอมรับความจริง เป็นต้น

นอกจากที่เนื้อหาในตอนจะจบลงแบบปกติสุขคือ กลับไปเหมือนกับช่วงต้นของตอนนั้น ๆ แล้ว ยังอาจจะเป็นเนื้อหาในตอนที่จบลงแบบสงบสุขแบบใหม่ มีเหตุการณ์ใหม่หรือสิ่งที่ดีเกิดขึ้น โดยสิ่งที่เกิดขึ้นนี้จะยังไม่ก่อให้เกิดปัญหาให้กับตัวละครในตอนต่อไป หรือในระยะอันใกล้ แต่อาจจะมีผลกระทบกับตัวละครในอนาคต ซึ่งผู้ชมยังไม่รู้ว่าจะมาถึงเมื่อไหร่หรือถ้าหากไม่สังเกตให้ดี อาจจะไม่พบความผิดปกติอันใด เช่น การย้ายเข้ามาอยู่ใหม่ของเพื่อนบ้าน การเปิดตัวละครใหม่ การตามหาใครบางคนในหมู่บ้าน หรือสิ่งของบางอย่างที่ไม่เคยมีความสำคัญใดมาก่อน อาจจะทำให้เกิดปัญหาในอนาคตได้

ช่วงจังหวะที่ 5 ผู้วิจัยค้นพบและเรียกช่วงที่ 5 นี้ว่าปมปัญหาที่รอกการคลี่คลาย (New Conflict) เป็นช่วงที่ทั้งท้าย ภาพสุดท้ายก่อนจบละครชุดในแต่ละตอน เป็นการทิ้งท้ายปมปัญหาที่รอกการเปิดเผย การแก้ไข หรือ ทิ้งข้อสงสัยให้ผู้ชมได้ติดตามในตอนต่อไป ซึ่งการทิ้งปมปัญหานี้เป็นแค่เพียงภาพสั้น ๆ เพียงครู่เดียว ทิ้งท้ายให้ผู้ชมเห็น ซึ่งหากผู้ชมไม่สังเกตก็อาจจะมองผ่านเลยไป การทิ้งปมปัญหานี้ พบว่า อาจส่งผลต่อเนื้อหา เรื่องราว วิกฤติ หรือปมปัญหาใน

ตอนต่อไปทันที หรืออาจจะเป็นปมปัญหาที่ทิ้งไว้และยังไม่ได้รับการคลี่คลาย ปล่อยทิ้งไว้ให้เป็นปริศนา จนกว่าเนื้อเรื่องจะดำเนินมาถึงตอนนั้นจึงจะนำเรื่องราวนี้ออกมาขยายเป็นเส้นเรื่องของละครในตอนต่อไปหรือปีต่อไป ผู้วิจัยเห็นว่าการทิ้งท้ายปมปัญหาที่รอการเปิดเผยนั้น ควรทำแต่ไม่ควรมาก กล่าวคือ การทิ้งปมปัญหาไว้ให้ผู้ชมได้ติดตามต่อนั้น เป็นกลวิธีในการเล่าเรื่องที่ต้องการดึงดูดผู้ชมให้ติดตามในตอนต่อไป แต่หากปมปัญหาที่ทิ้งไว้ชัดเจนมาก ก็พอจะทำให้ผู้ชมเดาเรื่องในตอนต่อไปได้ จะทำให้อรรถรสในการรับชมลดน้อยลงไป ดังนั้น ปมปัญหาที่จะทิ้งท้ายไว้นั้นควรจะทำอย่างมีชั้นเชิง มีแผนการและวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าจะทำปัญหานั้นมาใช้ในตอนต่อไปเท่าไร ถัดจากนี้ไป

ในตอนจบหรือตอนสุดท้ายของแต่ละปีหรือออกอากาศ (Season) จะเห็นได้ว่ามีการเล่าเรื่องด้วยการตัดจบแบบทิ้งท้ายให้ผู้ชมคิดต่อเองว่าเหตุการณ์จะเป็นอย่างไรต่อไป ซึ่งหากในสภาพความเป็นจริงของการออกอากาศ ผู้ชมจะต้องรออีกประมาณ 6 เดือนจึงจะได้ชมละครชุดในปีถัดไป หากเป็นการทิ้งปมที่เป็นข้อสงสัย ปัญหาวิกฤติ หรือสิ่งที่กระตุ้นให้ผู้ชมอยากรู้มากขึ้น ในปัจจุบันอาจจะมีการตั้งกระทู้ถามใน Social Network คาดการณ์ล่วงหน้าว่าเหตุการณ์ในปีต่อไปจะเป็นอย่างไร หรืออาจจะมีการแสดงความคิดเห็นว่า อยากให้เนื้อหาในปีต่อไปเป็นอย่างไรตามความรู้สึกของผู้ชม ซึ่งจะเห็นได้ว่าการตัดจบในแต่ละตอนล้วนมีความสำคัญและมีผลกระทบต่อผู้ชมด้วย ซึ่งจุดเด่นของละครชุดนี้ รวมถึงละครตะวันตกเรื่องอื่น ๆ นั้น ก็คือ ช่วงจังหวะที่ 2-3 ที่ผู้เขียนบทจะทำให้ตัวละครทั้งหมดที่มีอยู่เผชิญปัญหาต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกันและเข้ามาแก้ไขปัญหา โดย

กลายเป็นตัวเอกของแต่ละตอน ซึ่งอาจจะเป็นเรื่อง que แสดงให้เห็นถึงปัญหาในชุมชนเดียวกันที่ทุกคนจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้อง

โครงสร้างการเล่าเรื่องละครชุด “แม่บ้านหัวใจเป็ลียว” (Desperate Housewives) ที่ผู้วิจัยได้ศึกษานั้น พบว่า หากได้มีการนำมาประยุกต์ใช้ในละครโทรทัศน์หรือละครชุดของไทย จะทำให้ละครชุดของไทยเพิ่มความเข้มข้นน่าติดตาม โดยเฉพาะเรื่องของการวางโครงสร้างการเล่าเรื่องให้แต่ละจุดมีความเข้มข้น การกระจายให้เนื้อเรื่องสำคัญลงสู่ตัวละครเอกของเรื่องทุกตัวโดยไม่จำเป็นต้องมีเส้นเรื่องหลัก (Main Plot) เพียงเส้นเรื่องเดียว ใช้เส้นเรื่องรอง (Sub Plot) การเล่าเรื่องคู่ขนานในเหตุการณ์สำคัญที่คนดูต้องลุ้นว่าตัวละครเอกจะผ่านพ้นไปได้หรือไม่ การสร้างวิกฤติธรรมของตัวละครซึ่งจะต้องช่วยกันแก้ไขปัญหาก็จะสำเร็จลุล่วงไปได้ โดยการดึงจุดเด่นของละครชุดที่น่าสนใจ คือ การแสดงให้เห็นถึงปัญหาพร้อมของตัวละครในเรื่อง ซึ่งทุกคนในเรื่องจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกันกับปัญหาโดยหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ในวิธีการเล่าเรื่องแบบละครชุดตะวันตกนั้น อาจจะไม่สามารถนำมาใช้ได้ทั้งหมด เช่น บริบทสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน รูปแบบละครที่ต่างกัน ทำให้ไม่สามารถเล่าเรื่องโดยอาศัยละครชุดนี้เป็นแม่แบบได้ทั้งหมด ส่วนที่ได้จากผลการวิจัยและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเล่าเรื่องในละครชุดของไทยคือ จะต้องมีการวางแผน การกำหนดปัญหาของตัวละครแต่ละตัว การสร้างสถานการณ์ ให้ตัวละครเอกทุกตัวสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมได้ รวมถึงการตัดจบจบว่าจะจบอย่างไรเพื่อให้ผู้ชมติดตาม โดยการทิ้งปมประเด็นให้ผู้ชมได้รับรู้ไม่มากนักน้อยจนเกินไปเพื่อกระตุ้นให้ติดตามชมในตอนต่อไปหรือปีต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. งานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกละครชุดที่มีความสนใจเป็นพิเศษ เนื่องจากมีตัวละครเอกเป็นผู้หญิง ทั้ง 4 ตัวละคร และยังเป็นละครชุดที่ได้รับความนิยมสูงในช่วงยุคสมัยที่ละครออกอากาศ ซึ่งละครเรื่องนี้เป็นละครแนว Drama-Thriller ที่สร้างขึ้นจากบริบทของสังคมอเมริกัน หากจะมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับลักษณะนิสัยของตัวละคร ในละครชุดเรื่องอื่น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า ให้ศึกษาละครชุดของอเมริกัน ในแนวอื่น ๆ เช่น Action Comedy หรือ Drama

2. การศึกษาแนวโน้มของละครโทรทัศน์ไทยที่กำลังจะปรากฏในประชาคมโลก ซึ่งปัจจุบันได้มีการส่งออกละครไทยไปยังต่างประเทศ เช่น ประเทศจีน ซึ่งละครไทยได้รับความนิยมมาก นอกจากนั้น ยังมีละครชุดในชนชาติเอเชียที่น่าสนใจ โดยเฉพาะละครญี่ปุ่น เกาหลี อินเดีย ซึ่งได้รับความนิยมมากในภูมิภาคนี้ และหากจะให้ทันกับสถานการณ์ ผู้วิจัยแนะนำให้ศึกษาละครในประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่ม AEC ด้วย

3. การศึกษาการเล่าเรื่องในละครชุดหรือละครโทรทัศน์ของไทย ละครไทยหลายเรื่องในปัจจุบันเป็นละครที่ได้รับความนิยมสูง และเป็นละครที่มีโครงสร้างการเล่าเรื่องที่เป็นแบบไทย ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่ามีที่น่าสนใจที่จะศึกษาโครงสร้างการเล่าเรื่องแบบนี้เพื่อหาอัตลักษณ์ของละครไทย

4. การศึกษาแนวโน้มของละครชุดในประเทศไทย ในปัจจุบันละครชุดของไทยมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับละครโทรทัศน์ที่ออกอากาศ 15-30 ตอนจบ และไม่มีภาคต่อ เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่าศักยภาพในการผลิตละครชุดของไทยนั้นมี แต่ยังไม่ได้รับการตอบรับจากผู้ผลิตมากนัก หากได้มีการริเริ่มหรือ

วิจัยถึงแนวโน้มของละครชุด จะทำให้ผู้ผลิตละครโทรทัศน์ในปัจจุบันมั่นใจได้ว่าละครประเภทนี้ก็เป็นลักษณะของละครอีกแบบหนึ่งที่สามารถนำเสนอในประเทศไทยได้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณมหาวิทาลัยหอการค้าไทยที่สนับสนุนทุนวิจัย และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ทำงานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

บรรณานุกรม

- Casey, Bernadette, Casey, Neil, and Calvert, Ben. 2006. **Television Studies the Key Concepts**. 2nd ed. New York: Routledge.
- Dunleavy, Trisha. 2009. **Television Drama Form, Agency, Innovation**. New York: Palgrave Macmillan.
- Kaewthep, Kanjana. 2010. **New Concept in Media Study**. Bangkok: Print Image. (in Thai).
- กาญจนา แก้วเทพ. 2553. **แนวพินิจใหม่ในสื่อสารศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.
- Kaewthep, Kanjana. 2001. **Science of Media and Cultural Study**. Bangkok: Edison Press Product. (in Thai).
- กาญจนา แก้วเทพ. 2544. **ศาสตร์แห่งสื่อและวัฒนธรรมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: เอ็ดดิสันเพรส โปรดักส์.
- Malpas, Simon, and Wake, Paul. 2008. **The Routledge Companion to Critical Theory**. New York: Routledge.

McCage, Janet, and Akass, Kim. 2006. **Reading Desperate Housewives Beyond the White Picket Fence**. New York: I.B. Tauris.

Thornham, Sue, and Purvis, Tony. 2005. **Television Drama Theories and Identities**. New York: Palgrave Macmillan.

Touchstone Television and the American Broadcasting Company. 2005. **Desperate Housewives Behind Closed Doors**. New York: Touchstone Television.

Wilson, Leah. 2006. **Welcome to Wisteria Lane: on America's Favorite Derperate Housewives**. Texas: BenBella Book.

Assistant Professor Jiramon Sangchai received her Master of Arts Degree in Mass Communication from Chulalongkorn University. She is currently a full-time lecturer in Department of Innovative Communication, School of Communication Arts, University of the Thai Chamber of Commerce. She has experience in teaching Script Writing, Speech Communication and Rhetorical Speaking. Her special interest is television drama and script writing.